

Vineri, 04.11. **DESCHIDEREA FESTIVALULUI**

19:00 **Colonia Dignidad** de Florian Gallenberger (2015, 110'), N 15*

Sâmbătă, 05.11.

18:00 **Wir Monster** de Sebastian Ko (2015, 96'), AP 12*

20:00 **Sibylle** de Michael Krümmenacher (2015, 86'), AP 12

Duminică, 06.11.

16:00 **Program de scurt-metraje: Short Export 2016** (2016, 96'), AP 12

19:00 **Deadweight** de Axel Koenzen (2016, 88'), AP 12

La final Q&A cu actrița Ema Vetean

Luni, 07.11.

18:00 **Fritz Lang** de Gordian Maugg (2015, 100'), AP 12

20:00 **M – Eine Stadt sucht einen Mörder (M - Un oraș își caută ucigașul)** de Fritz Lang (1931, 111'), N 15

Marti, 08.11.

18:00 **Babai** de Visar Morina (2015, 104'), AP 12

20:00 **Freistatt** de Marc Brummund (2015, 104'), AP 12 12 ani

La final Q&A cu regizorul Marc Brummund

Miercuri, 09.11.

18:00 **Grüße aus Fukushima (Fukushima, mon amour)** de Doris Dörrie (2016, 109'), AP 12

20:00 **Fado** de Jonas Rothlaender (2016, 100'), N 15

Joi, 10.11.

14:00 **Ente Gut! Mädchen allein zu Hause (Norocul îi ajută pe cei curajoși)** de Norbert Lechner (2016, 96'), AG*

16:00 **Nellys Abenteuer (Aventurile lui Nelly)** de Dominik Wessely (2016, 98'), AG

21:00 **Club Control: Tod den Hippies! Es lebe der Punk! (Moarte hipioților! Trăiască punk-ul)** de Oskar Roehler (2015, 105') –cu subtitrare în engleză, N 15 // Intrarea gratuită

**N15 (nerecomandat minorilor sub 15 ani) // AP 12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) // AG (audiiență generală)

*** Bilete Cinemateca Eforie: 10 lei // Abonament 4 intrări à 8 lei; Total 32 lei // tarife reduse pentru abonații Cinematecii
Program casa de bilete: zilnic între orele 14-20

Mihai Fulger, curator al Zilelor Filmului German 2016

A fost sau n-a fost 2016 un an bun pentru cinematografia germană? Dacă ne gândim la competiția Festivalului de la Berlin, în care singura producție 100% germană („24 de săptămâni” de Anne Zohra Berrached) a dezamăgit, la fel ca și coproducțiile cu participare germană (cu o singură excepție, datorată cineastei franceze Mia Hansen-Løve), am putea răspunde negativ. Pe de altă parte, dacă luăm în calcul competiția celui mai important festival de film al planetei, cel de la Cannes, în care „Toni Erdmann” de Maren Ade („Toți ceilalți”, 2009), filmat în cea mai mare parte în România, a strălucit (deși pe Croazetă nu s-a ales decât cu Premiul FIPRESCI), iar celelalte coproducții cu participare germană, semnate de olandezul Paul Verhoeven și francezul Bruno Dumont, nu au trecut neremarcate, am fi tentați să răspundem pozitiv. Mai mult, „Toni Erdmann”, care s-a lansat de curând și în cinematografele românești, avea să primească ulterior și un Grand Prix al FIPRESCI, fiind astfel desemnat de către critica internațională cel mai bun film din cele 12 luni precedente, și se anunță deja ca mare favorit la Oscarul pentru Cel mai bun film într-o limbă străină. Totuși, atunci când vorbim despre o țară aflată, din punct de vedere cantitativ, în Top Ten-ul mondial al producției cinematografice (cu vreo 200 de premiere ale unor lungmetraje germane, care ating împreună o cotă de piață internă de aproximativ 25%, în fiecare an), ar trebui să avem o imagine mult mai largă înainte de a încerca să răspundem la o asemenea întrebare. Și acesta este, cred, rolul principal al Zilelor Filmului German pentru spectatorii români: să le ofere, an de an, o selecție reprezentativă – și, pe cât posibil, cât mai diversificată – de producții germane recente, pornind de la care ei să poată evalua, în cunoștință de cauză, evoluția uneia dintre cele mai bogate și dinamice cinematografii naționale din lume. Sper ca și programul de anul acesta să-și atingă scopul, stimulându-vă apetitul pentru valorile cinematografului german contemporan și, totodată, interesul pentru marii clasici ai acestui cinema. Vizionări cât mai multe și cât mai plăcute!

MIHAI FULGER,

critic și programator de film, redactorul șef al Arhivei Naționale de Filme și curatorul ediției a XI-a a Zilelor Filmului German]

Vineri, 04.11.

Deschiderea festivalului

„Colonia”, noul lungmetraj inspirat de fapte reale al regizorului - oscarizat pentru scurtmetraj - Florian Gallenberger („John Rabe”), se plasează la granița dintre dramă romantică și thriller politic, impresionând, pe lângă distribuția multinațională de top (cu Emma Watson, Daniel Brühl și Michael Nyqvist în prim-plan), prin reconstituirea atmosferei epocii (debutul sângeros al dictaturii generalului chilian Augusto Pinochet) și prin ritmul alert, menținut până la ultimul cadru de un cineast iscusit. „Colonia” este un film tulburător despre abuzurile puterii și istoriei, îndoctrinare și manipulare, limitele credinței și supunerii, dar și despre puterea de sacrificiu în numele iubirii. Un debut cum nu se poate mai fast pentru Zilele Filmului German 2016.

Mihai Fulger

19:00 Colonia Dignidad de Florian Gallenberger (2015, 110')

N 15 (nerecomandat minorilor sub 15 ani) | VO: engleză, spaniolă / subtitrare în română

Chile, 1973. Un an plin de atentate, sinuciderea lui Allende și puciul militar condus de generalul Pinochet. Țara este în criză și sute de mii de oameni protestează în stradă. Printre demonstrații sunt

și Lena (Emma Watson), stewardeză, și Daniel (Daniel Brühl), prietenul ei, fotograf și activist în Santiago. Serviciile secrete îi vânează pe „scandalagii”, care sunt arestați pe capete. Printre aceștia se află și Daniel, care este răpit și dus noaptea într-un loc necunoscut. Șocată, Lena încearcă să înțeleagă ce s-a întâmplat cu prietenul ei, iar într-un final află, de la Amnesty International, de infama Colonia Dignidad, din sudul țării, care aparține unei secte închise. Conducătorul este dubiosul predicator Paul Schäfer

(Michael Nyqvist), centrul servește drept față a unei cauze caritabile imaculate în slujba comunității, în realitate însă colaborează cu serviciile secrete, pentru care interoghează și torturează prizonieri. Lena nu vrea să renunțe însă sub niciun chip la prietenul ei și, în ciuda avertismentelor explicite din partea Amnesty, nu se lasă descurajată - pleacă spre sud și devine membru al Coloniei Dignidad.

Florian Gallenberger este regizor, scenarist și producător de film. În timp ce era student al Academiei de televiziune și film din München, a filmat, printre altele, cu Wim Wenders documentarul Die Gebrüder Skladanowsky, premiat la Montreal cu Premiul pentru cel mai bun film documentar. Și producțiile sale ulterioare au fost răsplătite cu numeroase premii, printre care, în 2001, Oscarul pentru scurtmetrajul „Quiero ser” și, în 2004, Premiul de film bavarez pentru „Schatten der Zeit”.

Sâmbătă, 05.11.

Sâmbătă e seara filmului de gen, în care descoperim doi regizori ajunși la al doilea lungmetraj. Începem cu „Noi, monștrii” de Sebastian Ko, un thriller preponderent realist, cu premise narative de dramă a unei familii în disoluție, dar care capătă pe parcurs surprinzătoare accente de comedie neagră. Aterizăm apoi într-o familie aparent perfectă... însă experiența de spectatori ne-a învățat că, în filme, lucrurile nu sunt întotdeauna ceea ce par a fi. „Sibylle” de Michael Krummenacher este un thriller psihologic, pendulând între simbolic și supranatural, ale cărui note de horror stilizat amintesc de Dario Argento și Stanley Kubrick. Așadar, pregătiți-vă pentru o seară plină de suspans și răsturnări de situație imprevizibile, o seară care dovedește că în cinematografia germană se produc și filme de gen notabile.

Mihai Fulger

18:00 Wir Monster de Sebastian Ko (2015, 95')

AP 12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) | VO: germană / subtitrare în română

Adolescenții aflați sub stres emoțional sunt capabili în general de orice, uneori chiar să-și omoare cel mai bun prieten. Când se găsește rucsacul plutind pe apă, situația e clară pentru tatăl Paul (Mehdi Nebbou) și mama Christine (Ulrike C. Tscharre). Pentru a o proteja pe Sarah, fiica lor puberă și labilă psihic, de consecințele deciziei lor de a divorța, părinții se întâlnesc și împletesc o rețea de minciuni

și manipulări, menită să le protejeze copilul și, în același timp, să dea vina pe tatăl victimei. Poate însă o minciună să reziste în fața adevărului, mai ales atunci când adevărul este cu totul altul?

Lansat în 2014, filmul a obținut șapte premii, inclusiv la „International Film Festival Reykjavik” (2015) și la „International Film Festival Shanghai” (2015), devenind astfel filmul german cu cele mai multe premii pentru regie.

Sebastian Ko a studiat regia la Universitatea de film Konrad Wolf din Babelsberg și este critic de film pentru WDR.

20:00 Sibylle de Michael Krummenacher (2015, 86')

AP 12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) | VO: germană / subtitrare în română

Apărut în 2015, în regia lui Michael Krummenacher, filmul a fost descris drept un debut surprinzător, cu cuvintele: „Imprevizibil și absolut copleșitor!”. Imprevizibilă pare a fi și dilema arhitectei Sibylle (Anne-Ratte Polle), care are tot ce și-ar putea dori cineva. Un job de succes și o familie armonioasă, alături de soțul ei, Jan (Thomas Loibl), și cei doi fii, Davin (Dennis Kamitz) și Luca (Levi Land). Și totuși, în ciuda aparenței de lume perfectă, eroina nu este în apele ei. Situația se înrăutățește după ce, aflată în concediu în Italia, este martora sinuciderii unei femei de aceeași vârstă cu ea. Traumatizată de această întâmplare, începe să se compare cu acea femeie și încearcă să-și construiască o relație cu ea. Astfel alunecă în psihoză, care va destabiliza totul din temelii, inclusiv relația cu propria familie.

Michael Krummenacher s-a născut în 1985 în cantonul Schwyz (Elveția). Pasionat de scurtmetraj încă din timpul liceului, în 2006 a început să studieze regie la Universitatea de film și televiziune (HFF) din München. Filmul „Heimatland” a fost nominalizat în 2016 la categoria Cel mai bun lungmetraj, în cadrul Premiilor Elvețiene de Film.

Duminică, 06.11.

Duminica începe cu scurtmetraje. Programul „Short Export 2016” ne propune zece producții recente foarte variate, de la filme de ficțiune, animate sau live action, la filme experimentale. Bonus: „A Quiet Place”, film inclus anul acesta în secțiunea Berlinalei dedicată promisiunilor cinematografilei germane. Însă scurtmetrajul, cu care regizorul-scenarist Ronny Dörfler a absolvit un masterat la New York, este filmat în țara noastră, cu o echipă și o distribuție alcătuite preponderent din profesioniști români. Seara se încheie cu „Deadweight”, debutul în lungmetraj al lui Axel Koenzen, o dramă realistă despre etică și deontologie în epoca globalizării. Un film la care și-au adus contribuția un director de imagine (Alexander Gheorghiu) și o actriță (Ema Vetean) de origine română.

Mihai Fulger

16:00 SHORT EXPORT 2016 (96')

AP 12 (acordul părinților pentru copii sub 12 ani | VO: germană / subtitrare în română)

SHORT EXPORT este un program de scurtmetraje, derulat anual, care include cele mai bune producții germane ale anului respectiv. Pentru programul de anul acesta, au fost alese cele mai bune zece scurtmetraje dintr-o listă conținând peste 400 de titluri.

Filmele selectate acoperă un spectru larg atât din punct de vedere al conținutului cât și al tematicii: în scurtmetrajul de 23 de minute al Katharinei Woll, „Ihr Sohn” (Fiul ei), muzicianul și artistul Gregor este nevoit să facă față unei noi confruntări cu mama sa, pe fundalul deteriorării stării de sănătate a acesteia, iar „Arts+Crafts Spectacular #3”, filmul semnat de Ian Ritterskamp și Sebastian Wolf, abordează din punct de vedere artistic atentatul lui

Valerie Solana asupra lui Andy Warhol. „Dokument Hoyerswerda | Frontex”, documetarul de 15 minute al lui Thomas Kaske, prezintă experiența a patru muncitori din Mozambic în timpul revoltelor rasiste din Hoyerswerda, în 1991, iar scurtmetrajul „Wer trägt die Kosten” (Cine va suporta costurile?) își invită spectatorii la un talkshow în care are loc o dezbatere între doi lei, o hienă, o zebra și un vultur.

Cu sau fără dialog, filmat clasic sau animat, abordând povești fantastice sau documentare fidele realității, programul de filme SHORT EXPORT încercă să acopere toate gusturile, scurta plăcere a vizionării lor oferindu-ne totodată și posibilitatea de a ne forma o părere despre diversitatea și creativitatea scenei germane de scurtmetraj.

19:00 Deadweight de Axel Koenzen (2016, 88')

AP 12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) | VO: engleză, filipineză / subtitrare în română

Ahti Ikonen este un căpitan respectat și responsabil, în culmea carierei. Comandă o navă de peste 35.000 de tone, care ajunge cu o întârziere considerabilă în portul Savannah/SUA. Din cauza presiunii timpului, își instruieste echipajul, contrar regulamentului, să ajute docherii locali la descărcarea containerelor. Un membru al echipajului moare însă, iar Ahti este considerat răspunzător și trebuie să se confrunte cu consecințele ordinului dat. Vestea accidentului se răspândește, iar în următorul port are de-a face cu un boicot organizat de lucrători. Docherii sunt hotărâți să refuze descărcarea navei. Căpitanul încearcă să rezolve impasul, însă lucrurile scapă de sub control, iar Ahti este prins la mijloc.

Axel Koenzen s-a născut în 1972 în Hilden, landul Renania. Înainte de a absolvi Academia germană de televiziune și film din Berlin (dff), și-a început cariera ca fotograf și artist vizual. *Deadweight* este primul său film de lung metraj.

Luni, 07.11.

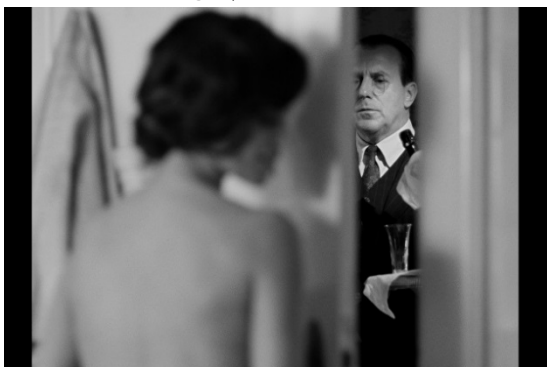
Pe 2 august 2016 s-au împlinit patru decenii de când Fritz Lang, unul dintre cei mai importanți inovatori ai limbajului cinematografic, a murit, la 85 de ani, în Beverly Hills. Chiar dacă s-au scris zeci de cărți despre marele cineast german, viața sa ascunde încă destule enigme. O dovedește foarte recentul film biografic „Fritz Lang” de Gordian Maugg, care, între document și legendă, tratează geneza primei producții sonore a regizorului, „M: Un oraș își caută ucigașul”. Așa cum este acum reprezentată pe ecran, maniera în care Lang s-a folosit de cazul, cu răsunet în epocă, al „Monstrului din Düsseldorf” și, mai ales, de cel supranumit astfel amintește de felul în care scriitorul american Truman Capote a utilizat un cvadruplu asasinat, comis la trei decenii după seria de crime atroce din Düsseldorf, pentru a-și scrie celebrul roman nonficțional „Cu sânge rece”. După „Fritz Lang”, sunteți invitați să (re)descoperiți capodopera „M”.

Mihai Fulger

18:00 Fritz Lang de Gordian Maugg (2016, 104')

AP 12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) | VO: germană / subtitrare în română

Cu „M - eine Stadt sucht einen Mörder” regizorul Fritz Lang creează primul său film sonor, devenit piatră de hotar în istoria filmului german. Cum însă de a ales creatorul unor filme mute monumentale, precum Nibelungii și Metropolis, o banală poveste polițistă drept subiect al primului său film sonor?

„Fritz Lang” este un lungmetraj despre unul dintre cei mai mari regizori din istoria filmului și originea capodoperei sale, „M - Eine Stadt sucht einen Mörder”.

Pentru noua sa creație, Fritz Lang (Heino Ferch) caută inspirație și o găsește într-un articol de ziar despre „vampirul din Düsseldorf”, ucigașul de femei Peter Kürten (interpretat de Samuel Finzi). Fascinat de acest articol, Lang se duce la Düsseldorf, unde, cu ajutorul criminalistului Ernst Gennat (Thomas Thieme), caută

să afle mai multe despre asasin. Întâlnirea cu acesta, care are o înfățișare complet inocentă, este în același timp o întâlnire cu sine însuși, aducându-l față în față cu împrejurările morții primei sale soții, Elisabeth Rosenthal (Lisa Charlotte Friederich).

Filmul regizorului Gordian Maugg nu are elementele specifice filmului documentar, ci, dimpotrivă, este un lungmetraj care încearcă să găsească propriile explicații pentru un eveniment istoric. Pelicula este alb-negru și au fost folosite știri și comentarii originale.

Gordian Maugg, născut în 1966, după bacalaureat, a făcut voluntariat la Televiziunea din Heidelberg. Este regizor și scenarist german și a studiat regie la Facultatea de film și televiziune Konrad Wolf din Babelsberg. Este membru fondator al Academiei Germane de Film.

20:00 M – Eine Stadt sucht einen Mörder de Fritz Lang (1931, 117')

M - Un oraș își caută ucigașul

N 15 (nerecomandat minorilor sub 15 ani) | VO: germană / subtitrare în română

Berlinul e în criză. Cine este ucigașul micuței Elsie Beckmann și al multor altor copii? Atât poliția cât și interlopii sunt consternați în aceeași măsură. În avalanșa de acuzații reciproce și indicii anonime, polițiștii caută criminalul în serie, care își mărturisește îngrozitoarele fapte într-o scrisoare. În același timp, bandele de gangsteri, total date peste cap de căutările poliției, pornesc și ele în căutarea intrusului nedorit, pentru a-i aplica propria formă de justiție. Cine-l va prinde, vor mai fi și alte victime și, mai ales, cine e criminalul?

Nu degeaba revista franceză *Cahiers du cinéma* a plasat „M – Eine Stadt sucht einen Mörder”, filmul din 1931, pe locul al șaselea în topul celor mai bune 100 de filme din toate timpurile. Fritz Lang, în colaborare cu soția sa, Thea von Harbou, a creat nu doar un film sonor, folosindu-se de toate posibilitățile tehnice ale vremii și jonglând la perfecțiune cu mai multe genuri artistice, dar și o piatră de temelie în istoria filmului german, care continuă să fascineze spectatorul și în zilele noastre.

Fritz Lang nu este cunoscut doar pentru monumentalele sale filme mute, precum *Metropolis*, ci și pentru filme sonore care abordează tematica vieții de zi cu zi. Născut în 1890, la Viena și decedat în 1976 la Beverly Hills, regizorul, scenaristul și actorul Fritz Lang a produs filme în Germania, America și Franța, fiind considerat, datorită personajului său din „Dr. Mabuse”, inventator al stereotipului „geniu criminal”.

Marți, 08.11.

Marțea este ziua dramelor de maturizare. Cei doi tineri protagoniști ai lungmetrajelor de debut din program au de depășit obstacole uriașe pentru a regăsi căldura căminului, alături de părinții iubiți. În „Babai” („tată” în albaneză), al lui Visar Morina, la puțin timp după căderea Zidului Berlinului, istețul și îndrăznețul Nori (rol ce l-a transformat în vedetă pe copilul-actor Val Maloku) este gata să încalce toate normele comunității sale din Kosovo ca să fie din nou alături de tatăl său, care-l abandonase pentru a-și urma visul german. „Adăpostul”, al lui Marc Brummund, începe în 1968, anul febrei revoluționare care a reinventat libertatea pentru o întregă lume, însă junele Wolfgang este captiv într-un centru de reeducare, al cărui director vrea cu orice preț să-i înfrângă spiritul rebel. Două filme foarte diferite stilistic, dar ambele foarte bine documentate, care ridică întrebări relevante și pentru situația copiilor de azi.

Mihai Fulger

18:00 Babai de Visar Morina (2015, 104')

AP 12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) | VO: albaneză, engleză, germană, sârbă / subtitrare în română

Gezim și Nori, fiul său în vârstă de 10 ani, vând țigări pe străzile din Kosovo-ul anilor '90. Din cauza situației politice incerte de dinaintea izbucnirii războiului din Balcani, tot mai mulți oameni își caută fericirea în Germania. Gezim vrea și el acum să plece din Kosovo, dar fără Nori. În urma unui accident, băiatul ajunge la spital și trebuie să rămână

internat pentru câteva zile, moment în care tatăl său se decide să plece. Încăpățânat, băiatul hotărăște ce are de făcut mai departe – trebuie să plece și el în Germania pentru a-și căuta tatăl. Nu se lasă intimidat de nimic și pornește la drum plin de speranță și hotărâre. Dar nu și-ar fi putut niciodată imagina, ceea ce-l așteaptă. „Babai” a primit numeroase premii, printre care premiile pentru regie, scenariu și actorie (Astrit Kabashi și Val Maloku) în cadrul Festivalului de film de la München, în 2015, dar și al festivalurilor din Karlovy Vary și Tirana.

Visar Morina s-a născut în 1979 la Priștina. La vârsta de 1 ani a emigrat în Germania. A făcut studii de film la Köln, iar în prezent este regizor și scenarist.

20:00 Freistatt de Marc Brummund (2015, 104')

AP-12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) | VO: germană / subtitrare în română

Germania, 1968. În urma unei certe cumplite cu tatăl său vitreg, Wolfgang, un băiat isteț de 14 ani, este trimis într-un centru creștin de reeducare din Freistatt. Instituția bisericească se dovedește a fi locul represiunii brutale, al lipirii de libertate și exploatării. Băieții sunt forțați să muncească din greu, sunt bătuți de „educatorul” lor și ajung atât de izolați și de lipsiți de speranță,

încât violența le intră până la urmă și lor în sânge. Directorul centrului, care-și spune cu ipocrizie „Tatăl casei”, împiedică orice comunicare firească a tinerilor cu lumea exterioară, le verifică corespondența, tratându-și băieții, pe care ar trebui să-i educe, ca pe niște deținuți.

În ciuda pedepselor sadice, băieții își fac curaj și protestează, fără succes, însă. Wolfgang este neînfricat și nu se lasă descurajat nici măcar după cele mai severe sancțiuni. Încercările de evadare sunt imediat pedepsite cu sadism – și totuși va căuta să se salveze fugind. Merită însă oare să-și riște viața pentru a fi liber?

Filmul lui Marc Brummund despre infama instituție educațională „Freistatt” are la bază mărturiile foștilor deținuți. Maltratarea tinerilor de la Freistatt și din alte instituții a trebuit recunoscută – mulți ani mai târziu – până și de guvernul german, care în 2010 a hotărât despăgubirea victimelor.

Marc Brummund s-a născut în 1970 la Diepholz. A făcut studii de film documentar, televiziune și new media, în urma cărora a început să lucreze atât ca regizor, dar și ca actor. „Freistatt” a fost răsplătit, în anul 2015, cu Premiul publicului și Premiul juriului pentru tineret în cadrul Festivalului de film Max Ophüls.

Miercuri, 09.11.

Miercurea este ziua incursiunilor în culturi mai mult sau mai puțin exotice. Inevitabil, protagoniștii celor două filme sunt profund transformați de timpul petrecut în lumi diferite de cea a lor. „Fukushima, mon amour”, noul titlu din bogata filmografie a lui Doris Dörrie, se concentrează pe relația dintre o tânără nemțoaică, venită în Japonia pentru a-și uita trecutul, și gazda sa temporară, o gheșă pensionată (singura rămasă în Fukushima după catastrofa din 2011), care refuză să trăiască în prezent. „Fado”, puternicul debut al lui Jonas Rothlaender, își urmărește eroul, un medic la început de carieră, în patria fadoului, unde el încearcă să își recucerească iubita, care lucrează ca arhitect în Lisabona. Ambele drame capătă treptat accente de thriller, datorate, în primul caz, inserțiilor fantastice, legate de memoria locului și a ultimului locatar, și, în cel de-al doilea, sondării adâncurilor întunecate, patologice, ale unei gelozii ce poate avea consecințe tragice.

Mihai Fulger

18:00 GrüBe aus Fukushima de Doris Dörrie (2016, 108')

Salutări din Fukushima

AP 12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) | VO: germană, japoneză / subtitrare în română

Lăsând în urmă visuri destrămate și o lovitură de destin, tânăra nemțoaică Marie pleacă la Fukushima, urmând să participe la reconstrucția de după catastrofa nucleară, dând o mână de ajutor victimelor din zonele devastate. Organizația caritabilă Clowns4Help trimite voluntari în zonele de dezastru pentru a oferi puțină bucurie și speranță victimelor. Marie își dă seama însă în curând că situația o depășește și că nu este potrivită pentru așa ceva. Zonele de criză din jurul centralei nucleare devin pentru ea doar fundalul propriei drame, mai ales că sperase în secret că-i va fi mai bine dacă pleacă într-un loc în care oamenilor chiar le merge foarte rău.

O întâlnește însă pe neconvenționala Satomi, iar lucrurile se schimbă. Satomi este ultima gheșă din Fukushima și și-a pus în minte să-și reconstruiască din temelii casa complet distrusă din zona restricționată. Marie o ajută pe Satomi să curețe locul, iar în ciuda diferențelor dintre ele devin apropiate. Confruntate cu fantomele trecutului, cele două fac un legământ special. „Ce s-ar întâmpla dacă aş pierde tot ce mi-e drag?”, se întreabă Marie la începutul filmului. Satomi este exact într-o asemenea situație, iar ambele femei recunosc că au de peticit mult mai mult decât o simplă casă.

Doris Dörrie s-a născut în 1955 la Hanovra. E regizoare, scenaristă și producătoare de film și predă „dramaturgie aplicată” și „scenaristică” la Academia de televiziune și film din München. Multe dintre filmele sale au primit în ultimii 30 de ani nenumărate premii, printre care „Mitten ins Herz”, „Männer” și „Kirschblüten-Hanami”.

20:00 Fado de Jonas Rothlaender (2016, 101')

AP 12 (acordul părinților pentru copiii sub 12 ani) | VO: germană / subtitrare în română

Eterna speranță: de data asta, va fi altfel. Fabian vrea să-și recucerească fosta iubită, pe Doro, iar pentru asta e gata să renunțe la tot. Nimic nu-l mai ține la Berlin, renunță la postul de doctor, la apartament și pornește spre Lisabona, unde Doro s-a mutat după ce s-au despărțit. Fabian ține foarte mult la ea și vrea să-i arate că a învățat din propriile greșeli. Își ia un apartament,

merge la cursul de portugheză și își găsește un job, ferm hotărât să-și construiască o nouă viață alături de Doro. Fosta lui prietenă remarcă schimbările și se îndrăgostește din nou de el. Iarăși, vechea capcană – de data asta, va fi altfel. Relația lor pare să funcționeze la început, însă lui Fabian îi este din ce în ce mai greu să-și țină sub control gelozia și vechile frici. Realitatea se opune schimbării, iar Fabian se întoarce încet-încet la vechile tipare de comportament posesiv, care au dus la prima lor despărțire.

Jonas Rothlaender s-a născut în 1982, la Lübeck, a studiat regie la Academia de televiziune și film din Berlin. „Fado” este lungmetrajul său de debut, care a avut premiera la Rotterdam, în 2016. A primit deja Premiul pentru regie în cadrul Festivalului de film Max Ophüls, dar și Premiul pentru cel mai bun lungmetraj al Festivalului de film studentesc din Potsdam-Babelsberg. În perioada septembrie-decembrie, anul acesta, Jonas Rothlaender este invitatul programului de rezidență artistică al Goethe-Institut, la vila Kamogawa din Kyoto.

Joi, 10.11.

Programul Zilelor Filmului German include, în parteneriat cu festivalul Kinodiseea, două producții cu, despre și pentru copii: „Norocul îi ajută pe cei curajoși” de Norbert Lechner și „Aventurile lui Nelly” de Dominik Wessely. Este interesant de urmărit cum sunt integrate în narațiunea unor filme adresate publicului tânăr numeroase teme de actualitate și pentru lumea adultă (integrarea imigranților, marginalizarea minoritarilor, abuzurile corporațiilor, grupările infracționale etc.). „Aventurile lui Nelly” prezintă un interes sporit pentru spectatorii români deoarece a fost filmat în cea mai mare parte în Transilvania, cu o amplă echipă de actori și tehnicieni autohtoni. Zilele Filmului German 2016 se încheie triumfal cu „Moarte hipioților!! Trăiască punk-ul!”, scris și regizat de Oskar Roehler. Un asemenea film, având story-ul plasat în Berlinul de Vest al deceniului nouă, cu efervescenta sa viață cultural-artistică, din care apar pe ecran figuri legendare precum Blixa Bargeld, Nick Cave și Rainer Werner Fassbinder, nu ar trebui ratat.

Mihai Fulger

14:00 Ente Gut! Mädchen allein zu Haus de Norbert Lechner (2016, 95')

AG (audiență generală) | VO: germană, vietnameză / subtitrare în română

Mama lui Lihn trebuie să plece în Vietnam pentru a avea grijă de bunica ei bătrână, iar fetița în vârstă de 11 ani este nevoită să se îngrijească de Tien, sora ei mai mică. Tot singură trebuie să se ocupe de treburile casei, dar și de chioșcul familiei. Nimeni nu trebuie să afle, că cele două fete au rămas singure acasă, cu atât mai puțin cei de la protecția copilului. Pauline, vecina lor în vârstă de 11 ani, care singură își spune „spioancă”, descoperă secretul și amenință că le va pârî dacă nu o lasă și pe ea să ia parte la viața lor independentă, fără adulți. Șantajul inițial se transformă rapid în prietenie, care este însă supusă la tot felul de încercări. Cele trei fete au parte de o sumedenie de aventuri nostime, existând permanent riscul de a li se afla secretul și de a fi date pe mâna celor de la protecția copilului și de la poliție. Doar împreună vor reuși să se ferească de ce e mai rău.

Norbert Lechner a absolvit germanistica, în 1987 la Universitatea din München, iar trei ani mai târziu a înființat casa de producție Kevin Lee Film GmbH. Producător, regizor și scenarist, Lechner s-a specializat în filme pentru copii și tineret. Unul dintre cele mai cunoscute filme ale sale este „Toni Goldwascher”, câștigător a numeroase premii, printre care și Golden Kite Award.

16:00 Nellys Abenteuer de Dominik Wesseley (2016, 90')

Aventurile lui Nelly

AG (audiență generală) | VO: germană / subtitrare în română

Nelly, în vârstă de 13 ani, și-ar fi dorit cel mai mult să-și petreacă vacanța de vară cu familia, în Italia. Părinții ei au însă alte planuri. Anul acesta vor merge în Transilvania – ceea ce lui Nelly nu-i convine deloc. Dar de ce tocmai în România?

Află destul de repede întregul adevăr: familia se va muta anul acesta în Transilvania, pentru că acolo tatăl ei a primit o ofertă de job pe care nu o poate refuza. Totul fusese deja demult hotărât, fără ca Nelly să fi fost întrebată. Sub nicio formă n-are de gând să plece din Hall, să

renunțe la școală, la prieteni, la cursurile de muzică, la patinoar. Hotărâtă și turbată de furie, pur și simplu fuge de acasă. Nimereste însă în brațele a două personaje dubioase, care o răpesc și o ascund într-un sat de țigani, unde pătrunde într-o lume complet străină și face cunoștință cu misteriosul Tibi și Roxana, sora lui. În ciuda diferențelor dintre ei, ajung să se împrietenească și să facă un plan de scăpare pentru Nelly. Doar că cei trei sunt urmăriți. Și abia acum începe adevărata aventură, deoarece răpitorii nu au de gând să renunțe. Începe o urmărire palpitantă prin fascinanta Transilvanie.

Dominik Wesseley s-a născut în 1966, la München, și a studiat, între 1991 și 1996, regie de film documentar la Academia de film din Baden-Württemberg. A debutat ca regizor în 1998, cu filmul „Die Blume der Hausfrau”. Între 2008 și 2013 a fost profesor de regie de film documentar la Facultatea de film din Köln.

21:00 Tod den Hippies!! Es lebe der Punk (2015, 105') de Oskar Röhler

Moarte hipioților!! Trăiască punk-ul!

N 15 (nerecomandat minorilor sub 15 ani) | VO: germană / subtitrare în engleză

Coolness pe bune. *Tod den Hippies!! Es lebe der Punk* al lui Oskar Röhler are toate ingredientele unui film-cult. Bazat pe propriul roman, „Mein Leben als Affenarsch“ (O viață de tâmpit), în care Röhler povestește cu accente puternic autobiografice viața unui tânăr punkist în Berlinul de Vest, filmul este considerat cea mai bună creație a regizorului de după „Die Unberührbare”.

Robert (Tom Schilling), în vârstă de 19 ani, s-a săturat de viața de internat în orașelul de provincie vest-german, de prietena lui fițoasă și de hipioții peste care dă la tot pasul. Pentru a putea trăi pe bune ca un punker, pleacă în Berlinul de Vest, unde mai întâi își câștigă banii făcând curățenie într-un bar de striptease. În schimb, proprietarul clubului, Schwarz (Wilson Gonzales Ochsenknecht), îl introduce în viața de noapte a Berlinului. Urmează nopți lungi și sălbatice în decadența strălucitoare a Berlinului anilor '80.

Filmul lui Röhler arată, fără urmă de compasiune sau intenție de înfrumusețare, furia înlănțuită și umorul tinerilor, aducând totodată în prim-plan, cu ajutorul satirei, întârziata scenă punk berlineză.

Oskar Roehler s-a născut în 1959 la Starnberg, iar după bacalaureat a început să scrie. În anii '90 a devenit cunoscut ca regizor și a câștigat mai multe premii (printre care și Premiul german de film) și participând la nenumărate ediții ale Festivalului de film Berlin. Regizorul și scriitorul Oskar Roehler locuiește la Berlin și în Majorca.

ZILELE

FILMULUI

GERMAN XI